30/11/2021

Η Θρονική εορτή στο Φανάρι (ΒΙΝΤΕΟ)

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Τον ιδρυτή της Άγιο Απόστολο Ανδρέα τίμησε σήμερα η Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως. Στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι τελέσθηκε το πρωί Πατριαρχική και Συνοδική Θεία Λειτουργία.

Ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός – Νέος Άρχων Μυρεψός στο Οικουμενικό Πατριαρχείου

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος χοροστάτησε, χθες, Δευτέρα, 29 Νοεμβρίου 2021, στον πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, στον Μ.Εσπερινό για την εορτή του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου, Ιδρυτού της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως.

Αμέσως μετά τον Μ.Εσπερινό ο Παναγιώτατος απένειμε το Οφφίκιο του Άρχοντος

Μυρεψού της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας στον Εντιμολ. κ. Γεώργιο Σάββιτς, Διδάκτορα Φαρμακευτικής, με καταγωγή από την Χαλκηδόνα και το Σχοινούδι της Ίμβρου.

«Αι πνευματικαί αξίαι της Ορθοδοξίας, αι οποίαι ενεγράφησαν εις τον νούν και την καρδίαν σας εις την Πόλιν των Πόλεων, υπήρξαν η πυξίς της ζωής και της σταδιοδρομίας σας εις τας Αθήνας. Δεν ελησμονήσατε την καταγωγήν σας, την ευγένειαν της Ρωμιοσύνης, τον τόπον και τον τρόπον του βίου της, τον οποίον εκπροσωπεί και φυλάσσει αμετακινήτως και ανυστάκτως το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, ο ύπατος θεσμός της Ορθοδοξίας και η «πνευματική μάνα» του Γένους. Ουδόλως αμφιβάλλομεν ότι έχετε μεταδώσει αυτό το πνεύμα και το ήθος και εις τα τέκνα σας", είπε ο Πατριάρχης απευθυνόμενος στο νέο Άρχοντα και συνέχισε: "Εκτιμώμεν ιδιαιτέρως, αγαπητέ Άρχων, τα φιλογενή αισθήματά σας, τον σεβασμόν σας προς την Μεγάλην Εκκλησίαν, την μόρφωσίν σας. Η Εκκλησία έχει ανάγκην ανθρώπων ως η υμετέρα Εντιμολογιότης. Θα φέρετε εις το εξής τον υψηλόν τίτλον του Άρχοντος Μυρεψού. Ο Μυρεψός είναι εν αξίωμα, το οποίον κατείχον εις το Βυζάντιον ιατροί και φαρμακοποιοί. Οι ιατροί ασκούσαν το θεραπευτικόν των έργον εις τα νοσοκομεία των Μονών ή εις τα ιδιωτικά των ιατρεία, ενώ οι μυρεψοί φαρμακοποιοί παρεσκεύαζον και διέθετον διάφορα φάρμακα, αρωματικάς ουσίας και άλλα παρόμοια εις τα μυρεψεία ή μυροπωλεία. Εσείς, ήσασταν παρών ως μέλος του σώματος των κοσμητόρων κατά τους τρεις καθαγιασμούς του Αγίου Μύρου επί της Πατριαρχίας της ημών Μετριότητος, ενώ εις την προβλεπομένην, του Θεού ευδοκούντος, διά την Μεγάλην Εβδομάδα του έτους 2022, τετάρτην τοιαύτην τελετήν, θα έχετε, ως Άρχων Μυρεψός, όλην την ευθύνην διά την προετοιμασίαν, την παρασκευήν και την έψησιν του Αγίου Μύρου, διά την επιστασίαν της όλης διαδικασίας και τον συντονισμόν των κοσμητόρων, την τήρησιν της παραδόσεως εις την μίξιν των 57 αρωμάτων, τα οποία συμβολίζουν την ποικιλίαν των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος. Είμεθα βέβαιοι ότι θα ανταποκριθήτε ευλαβώς και επιτυχώς εις την πολυεύθυνον αυτήν αποστολήν σας».

Στην αντιφώνησή του **ο νέος Άρχων Μυρεψός** εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τον Παναγιώτατο για τη μεγάλη τιμή που επεφύλαξε προς το πρόσωπό του, ενώ αναφέρθηκε με συγκίνηση στην κοινή καταγωγή τους από την πολύπαθη και μαρτυρική Ίμβρο.

Στον Μ.Εσπερινό παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Δέρκων κ. Απόστολος, Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος, Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασίλειος, εκπρόσωπος της Εκκλησίας της Κύπρου, Βρυούλων κ. Παντελεήμων, Μετρών και Αθύρων κ. Δημήτριος, Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Σεβαστείας κ. Σεραφείμ, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίος, Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Ευγένιος, Ρούσε κ. Ναούμ, από το Πατριαρχείο Βουλγαρίας, Κυδωνιών κ. Αθηναγόρας, Αδριανουπόλεως κ. Αμφιλόχιος, Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος, Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλος, Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας και Προύσης κ. Ιωακείμ, ο Θεοφιλ. Επίσκοπος Τιβεριουπόλεως κ. Τύχων, από το Πατριαρχείο Βουλγαρίας, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, ο Εξοχ. Υφυπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος κ. Ανδρέας Κατσανιώτης, εκπρόσωπος της Ελληνικής Κυβερνήσεως στην Θρονική εορτή, μαζί με την τιμία συνοδεία του, η Εξοχ. Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων της Ελλάδος κ. Ζέττα Μακρή, ο Εξοχ. Πρέσβης της Ελλάδος στην Άγκυρα κ. Μιχαήλ-Χρήστος Διάμεσης, η Ευγεν. Γενική Πρόξενος στην Πόλη κ. Γεωργία Σουλτανοπούλου, μαζί με τον σύζυγό της Εξοχ. Πρέσβη της Ελλάδος στο Λονδίνο κ. Ιωάννη Ραπτάκη, οι Εντιμ. Βουλευτές της ελληνικής Αντιπροσωπείας στη

Διακοινοβουλευτική Συνέλευση Ορθοδοξίας, κ.κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος, Αθανάσιος Δαβάκης, Σταύρος Κελέτσης, Ανδρέας Μιχαηλίδης και Ιωάννης Σαρακιώτης, μαζί με τον Σύμβουλο Εντιμ. κ.Κωνσταντίνο Μυγδάλη, και πιστοί από την Πόλη, την Ελλάδα και άλλες χώρες.

Ο Άγιος Ανδρέας και η Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως

Οι Απόστολοι στάλθηκαν από το Χριστό για να κηρύξουν το Ευαγγέλιο της σωτηρίας σε όλα τα έθνη. Με πραγματικά θαυμαστό τρόπο πέτυχαν, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, να εξαπλώσουν το Χριστιανισμό μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα στα πέρατα της οικουμένης, παρά τους διωγμούς και τις δυσμενείς εξωτερικές συνθήκες.

Ο Απόστολος Ανδρέας, ο Πρωτόκλητος των Αποστόλων, σύμφωνα με αξιόπιστες ιστορικές πηγές και την παράδοση της Εκκλησίας, έδρασε στη Μικρά Ασία, στις περιοχές γύρω από τον Εύξεινο Πόντο, στη Θράκη και την Αχαΐα, όπου και μαρτύρησε. Η δράση του Αποστόλου Ανδρέα σ’ αυτές τις περιοχές συντέλεσε ώστε οι Εκκλησίες τους, όπως της Τραπεζούντας, της Κωνσταντινούπολης και της Πάτρας, να τον τιμούν ιδιαίτερα ως ιδρυτή και προστάτη. Η Εκκλησία της Κωνσταντινούπολης έχει καθιερώσει την ημέρα της μνήμης του Αποστόλου (30 Νοεμβρίου) ως Θρονική Εορτή, την οποία γιορτάζει με λαμπρότητα. Ο εορτασμός αυτός διακόπηκε τα πρώτα χρόνια της τουρκοκρατίας, επανήλθε επί Πατριαρχίας του από Φιλιππουπόλεως Σεραφείμ του Β΄(1760) και έκτοτε συνεχίζεται αδιάκοπα ως σήμερα. Στην Κωνσταντινούπολη, όπου αποδιδόταν ιδιαίτερη τιμή στον Απόστολο Ανδρέα, όπως φαίνεται και από την αφιέρωση πολλών ναών στη μνήμη του, μεταφέρθηκαν τα ιερά λείψανα του Πρωτοκλήτου από την Πάτρα το έτος 356 και κατατέθηκαν στο Ναό των Αγίων Αποστόλων.

Η αποστολικότητα του Θρόνου της Κωνσταντινούπολης φαίνεται και από τη δράση στη Μικρά Ασία του Αποστόλου και Ευαγγελιστή Ιωάννη, ο οποίος απηύθυνε το βιβλίο της Αποκάλυψης «ταῖς ἑπτά ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ» (Αποκ.1,4), στις Εκκλησίες, δηλαδή, της Εφέσου, της Σμύρνης, της Περγάμου, των Θυατείρων, των Σάρδεων, της Φιλαδέλφειας και της Λαοδίκειας, οι οποίες σταθερά από τον 4ο αιώνα ανήκουν στη δικαιοδοσία της Εκκλησίας της Κωνσταντινούπολης. Τη διπλή αποστολικότητα του Οικουμενικού Θρόνου επικαλέστηκε ο Πατριάρχης Ιγνάτιος στην Πρωτοδευτέρα Σύνοδο (861), αντιμετωπίζοντας τους εκπροσώπους του Πάπα, οι οποίοι προέβαλαν την αποστολικότητα του Θρόνου της Ρώμης. Είπε τότε ο Άγιος Ιγνάτιος, όπως διασώθηκε στην κανονική συλλογή του Καρδιναλίου Deusdedit (11ος αιώνας), σύμφωνα με τη μετάφραση από τα Λατινικά: «Καί ἐγώ κατέχω ἐπίσης τόν θρόνον τοῦ Ἀποστόλου Ἰωάννου καί τοῦ Πρωτοκλήτου

Ἀποστόλου Ἀνδρέου».

Η αποστολική, όμως, καταξίωση της Εκκλησίας της Κωνσταντινούπολης στηρίζεται πολύ περισσότερο στο αποστολικό της έργο, το οποίο επιτέλεσε με πραγματικά αξιοθαύμαστο τρόπο και στη συγκρότηση της πρώτης και μοναδικής στον κόσμο χριστιανικής πολιτείας του Βυζαντίου, καθώς και στη διάδοση του Ευαγγελίου, με αποστολικό ήθος και τρόπους, σε πολυπληθείς λαούς, τους οποίους οδήγησε στη Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, καθιστάμενη, έτσι, ισαπόστολος, μαζί με τον πρώτο Χριστιανό αυτοκράτορα, τον ιδρυτή της νέας πρωτεύουσας της αυτοκρατορίας, της Κωνσταντινούπολης, η οποία αποτέλεσε την αιώνια έδρα της.

Πριν από τον Μεγάλο Κωνσταντίνο η μικρή πόλη του Βυζαντίου, η αρχαία αυτή αποικία των Μεγαρέων, ήταν επισκοπή, στο χριστιανικό τμήμα της, που υπαγόταν στη Μητρόπολη Ηρακλείας (της Θράκης) και συμμεριζόταν τις σκληρές συνθήκες ζωής, οι οποίες προκλήθηκαν από τους διωγμούς των Ρωμαίων αυτοκρατόρων εναντίον των Χριστιανών. Πρώτος επίσκοπός της, που τοποθετήθηκε από τον ίδιο τον Απόστολο Ανδρέα, ήταν ο Απόστολος Στάχυς. Ακολούθησε μια αδιάκοπη σειρά είκοσι τεσσάρων άλλων επισκόπων, με τελευταίο τον Άγιο Μητροφάνη, με τον οποίο κλείνει η πρώτη άσημη περίοδος της επισκοπής του Βυζαντίου και ξεκινά, από την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου, η λαμπρή περίοδος της υπερχιλιετούς αυτοκρατορίας, κατά την οποία η Εκκλησία της Κωνσταντινούπολης εξελίχθηκε σε Αρχιεπισκοπή, Πατριαρχείο, Οικουμενικό Θρόνο, Μεγάλη Εκκλησία, γεγονός που δεν ήταν απλό αποτέλεσμα κοσμοϊστορικών αλλαγών και ανακατατάξεων, αλλά ουσιαστικός συντελεστής του μεγαλείου και της αίγλης της ελληνορωμαϊκής χριστιανικής αυτοκρατορίας.